

elver

magazine

In dit zomernummer:

Zorgvuldig geregisseerde verhuizing

Het verhaal van Ilse Regelink

Met René naar de tandarts

Inhoudsopgave

Dit doen wij

**Wennen aan een
nieuw huis in
Nieuw-Wehl**

4

Geef de pen door

**Edwin van de Peppel
vertelt**

7

Kort en klein

**Berichten en
nieuwtjes**

13

Mijn thuis

**Op bezoek bij
Dewi, Nils en
Mayke**

14

Kort en klein

**Berichten en
nieuwtjes**

21

Op pad

**Bewonersvakantie
geslaagd**

22

Thuis en toch uit

**Thuis en toch uit
tijdens corona**

26

Geef de pen door

**Marianne Jacobsen
stelt zich voor**

28

Puzzelen

Puzzel je mee?

29

**Aan dit magazine
werkten mee**

32

Dag Elver

**Geboren,
in memoriam,
en verhuisd**

8

Dit ben ik

**Ilse
Regelink**

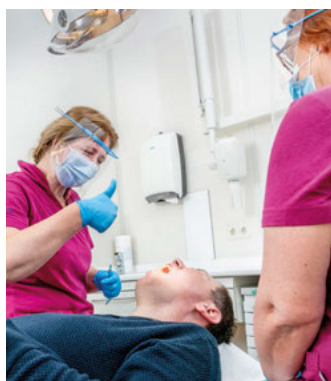
10

Eten bij

**Caramel twixtaart
14-16 personen**

16

Samen met

**Mondzorg
goed geregeld**

18

Voorwoord

Onze bewoners staan centraal bij alles wat we doen bij Elver. In dit magazine lees je over het toenemende vertrouwen van Ilse, de verhuizing van Erica en gaan we met René naar de tandarts. Het zijn sprekende voorbeelden van het maatwerk waar medewerkers, verwanten, vrijwilligers en externe partijen samen hun best voor doen. Maatwerk kun je zien als met elkaar de goede dingen doen en wat we doen, goed doen. Dit streven naar kwaliteit raakt direct aan de missie van Elver. Wij zijn er om bij te dragen aan een gelukkig bestaan voor mensen met een verstandelijke beperking. Daarbij is het belangrijk om met elkaar te kijken hoe het gaat en te bespreken of iets beter kan. Scherp zijn op wat we iedere dag doen, dat lees je ook in het nieuwe kwaliteitsrapport. Want samen leveren en bewaken we de kwaliteit waar we bij Elver trots op zijn.

Ik wens jullie veel plezier met dit Voorjaarsnummer.

Irma Harmelink
Bestuurder

Een zorgvuldige geregisseerde verhuizing

Wennen aan een nieuw huis in Nieuw-Wehl

Mijn naam is Erica. Ik ben 42 jaar. Tot mijn tiende woonde ik bij mijn ouders Dolf en Janny en mijn twee jaar jongere broer. Daarna verhuisde ik naar Elver (voormalige Schreuderhuizen). Daar woonde ik meer dan 20 jaar. Inmiddels ben ik weer verhuisd. Dit keer naar Nieuw-Wehl. Dit is het verhaal over mijn verhuizing.

Kennismaken met Erica

Vader Dolf vertelt: "Erica is een hele lieve meid en ze kan erg onrustig zijn. Dat heeft te maken met haar verstandelijke beperking, een aandoening in het autistisch spectrum. Daar heeft ze de laatste jaren steeds vaker last van." Janny vult aan: "Erica is een doorzetter. Ze geeft niet gauw op en op een bepaalde manier is ze best slim. Ze is erg begaan met de mensen om haar heen. Dat kan ze niet goed tonen, maar het is wel zichtbaar. Als ze je mag is het okay. Als ze je niet mag, is het voorbij en over. Dan komt het ook niet meer goed. Daar is ze vrij rechtlijnig in. Verder lijkt het wel alsof ze mensen uitkiest die hulp nodig hebben. Dat triggert haar en daar wil ze dan wat voor doen."

Erica is erg creatief. Zij heeft aandacht voor alles wat met kleur en voelen te maken heeft, zoals weven, schilderen, helpen in de tuin en koken. Dan wil ze meedenken en meedoen. Erica maakt zelf geen muziek, maar zij vindt het wel heel leuk. Ze hoeft een liedje maar een keer te horen en dan het staat op haar 'harde schijf'. Daar gaat het ook niet meer af. Ze heeft een kei van een geheugen."

Geheugen met passende zinnen

"Erica heeft een complexe zorgvraag en vertoont soms moeilijk verstaanbaar gedrag, vertelt senior begeleider Angela. Ook dat is Erica. Gelukkig heeft ze ook een gunfactor, waardoor iedereen het okay vindt. Erica is een geweldige vrouw met enorm veel humor. Ze kan vlot praten, maar heeft geen begrip van wat ze zegt. Zoals ieder mens zonder nadenken weet hoe hij een kopje moet vastpakken, zo heeft Erica in haar systeem allemaal zinnen opgeslagen waarvan ze precies weet wanneer ze welke zin moet gebruiken als iemand iets zegt of vraagt. Hierdoor wordt ze vaak overschat. Daardoor was het al langer de vraag of haar plek in Arnhem nog wel de juiste was voor haar."

makkelijk in de omgang, maar als je na een boze bui samen met haar koffie gaat drinken, dan geeft ze vaak aan dat ze spijt heeft. Dan zie je het verdriet in haar ogen. Dan sluiten we af met een knuffel en gaan we verder met de dag.”

Toenemende prikkels niet meer de baas

Melvin, Angela en Erica's ouders geven aan dat overvraging van Erica niet het enige euvel was. Personeelwisselingen, verhuizen vanwege de nieuwbouw, nieuwe bewoners en de veelheid aan omgevingsprikkels door de groepsgrootte zorgden voor onrust. Soms ontstonden gevaarlijke situaties omdat Erica weleens wegliep naar de drukke Bakenbergseweg. Toen daar de coronamaatregelen bovenop kwamen werd het tijd voor actie. Moeder Janny: "Erica heeft behoefte aan veiligheid, structuur en duidelijkheid. Juist daar ging het mis. Met alle veranderingen kon zij niet omgaan. De groep kon niet meer bieden wat zij nodig heeft. Dat is zeker niet ten nadele van de groep, maar voor haar pakte het zo uit." Angela: "Ondanks meerzorg en één-op-één begeleiding kon het team haar inderdaad niet meer bieden wat ze nodig heeft." Melvin vult aan: "Wij hebben ook gebruik gemaakt van SI (sensomotorische informatieverwerking), zoals wassen met knetterzeep,

Speciale band met begeleider Melvin

Melvin is een jaar lang haar persoonlijk begeleider (pb'er) in Arnhem geweest. Samen hebben zij een sterke band en voelen elkaar goed aan. Soms neemt hij Erica zelfs mee naar huis om naar zijn aquarium te kijken. Melvin legt uit: "Erica kan nog wel eens moeilijk verstaanbaar gedrag laten zien. Hoe moeilijk de situatie ook is, ik laat altijd merken dat ik naast haar sta en daarbij gebruik ik de nodige humor. Deze manier past bij wie zij is. Als je haar strak en autoritair begeleidt dan wordt het zowel voor haar als voor jezelf alleen maar moeilijker. Erica is niet altijd even

wandelen of er samen een spelletje van maken om 50 keer de trap op en af te gaan als het te druk werd in haar hoofd. Op een gegeven moment hielp ook dat niet meer."

Verkennen van een nieuwe plek

Dolf en Janny namen al enige tijd deel aan een multidisciplinair overleg (mdo). Toen het steeds slechter ging met Erica is er een urgente woonvraag voor haar opgesteld. "Het bleef drie maanden stil. Toen kwam er bericht dat er plek was op Linde 5 in Nieuw-Wehl", zegt Melvin. "Er werd contact gezocht met de orthopedagoog en begeleidster Femi om te verkennen of Linde 5 een passende groep voor haar zou zijn". Om geen onrust te zaaien onder bewoners en bij Erica hebben begeleiders van Zonneschijn 2 en Linde 5 onder het mom van 'even meekijken' over en weer diensten bij elkaar gedraaid. Janny en Dolf hebben een bezoek gebracht aan de woning in Nieuw-Wehl om hun bevindingen mee te nemen in het mdo. Eind december hebben zij de moeilijke beslissing genomen om Erica naar Nieuw-Wehl te laten verhuizen.

Een zorgvuldig geregisseerde verhuizing

Omdat Erica geen tijdsbesef heeft, werd besloten om kort van tevoren haar over de verhuizing te vertellen. Hiervoor werd het Verhuisboek van Suc6 gebruikt. Dit is een map met handvatten voor de begeleiding en bewoner met korte teksten en afbeeldingen. Begin januari was het zover. Melvin: "Op dinsdag zijn Erica en ik bij Linde 5 gaan kijken. Inmiddels was haar kamer in haar favoriete kleuren geel en blauw geschilderd. Dat vond Erica heel fijn. Op vrijdag, de verhuisdag, heb ik samen met haar een doos ingepakt met voor haar belangrijke spullen. Daarna heb ik Erica meegenomen naar mijn huis. Ondertussen hebben Angela en een collega de overige spullen naar Nieuw-Wehl verhuisd. Toen ik van mijn collega's hoorde dat de verhuizers in Nieuw-Wehl waren, ben ik met Erica naar Linde 5 gegaan. Haar ouders waren daar ook." Terwijl Melvin en zijn collega's de kamer inrichtten zaten Erica en haar ouders in de woonkamer. Melvin: "Op het moment dat de kamer bijna klaar was hebben we samen haar eigen verhuisdoos uitgepakt. Daarna is ze gaan rusten." Begeleidster Femi heeft zoveel mogelijk gedaan om Erica te verwelkomen: "We hebben alles versierd met ballonnen, veren en een welkomstbord. 's Avonds hebben we lasagne gegeten, het lievelingseten van Erica. Melvin: "Na het eten hebben we spelletjes gespeeld en heeft Erica omdat het weekend was een glaasje rode wijn gedronken. Ik ben gebleven totdat zij naar bed ging."

Hoe gaat het nu?

Femi: "In het begin was het moeilijk voor Erica. Ze was nog veel bezig met haar oude woning en had heimwee. Soms was ze verdrietig en moest ze huilen. Maar vanaf het begin is ze geaccepteerd door de

andere bewoners van Linde 5. Het lijkt erop dat ze inmiddels haar plek heeft gevonden. Ze houdt van een grapje en gezelligheid. Erica is een aanwinst voor onze woning. Ze heeft nog steeds contact met Melvin. Hij komt eens per maand op bezoek en neemt dan haar vriend Erwin mee. Samen gaan ze dan leuke dingen doen. Dat vindt Erica fijn."

Dolf: "Erica is nog aan het settelen. Soms heeft ze nog een uitbarsting maar ze is een stuk rustiger geworden. Over het verhuizen kan ik aangeven dat het fijn was om overal bij betrokken te zijn. Er werd aldoor gekeken wat het beste is voor Erica." Janny: "We kijken terug op een fijne samenwerking."

Edwin van de Peppel

In deze rubriek vertellen bewoners, deelnemers en cliënten iets over zichzelf. Ze doen dit met een zelf geschreven verhaal of door een aantal vragen te beantwoorden. Een mooie tekening mag natuurlijk ook.

Hoe oud ben je?

Ik ben 47 jaar oud.

Waar woon je?

Ik woon op Elver in Nieuw-Wehl op Linde 2. Daar ben ik vorig jaar komen wonen. Ik vind het leuk om hier nu te wonen. Vroeger woonde ik in Mook.

Waar werk je?

Ik werk op de Kruiers. Hier sjouw ik veel vuilnis, was, glas en papier. Ik breng ook wel eens op de fiets vuilniszakken weg. Bij de Kruiers heb ik nu ook geleerd om helemaal alleen boodschappen te halen voor de Kruiers in winkel. Dit doe ik iedere ochtend.

Waar word je blij van?

Blij word ik van muziek luisteren. Frans bauer, Corry Konings en Jan Smit vind ik leuk. Ik vind het ook leuk om de was te doen. Elke maandag doe ik dit voor de Kruiers. Dan pak ik de wasmand met was en loop ik naar de wasmachine. Deze wasmachine is van het merk Miele. Als ik op het gele knopje druk gaat de deur open en kan ik de was erin doen. In de

lade bovenin moet waspoeder. Laatje dicht, op de knop drukken en wassen maar!

Wat is je lievelingseten?

Spruiten vind ik lekker, net zoals saté en piepers.

Wat zijn je hobby's?

Muziek luisteren. Of met bus ergens naar toe rijden en ergens een kopje koffie drinken.

Wat vind je leuk om op televisie te kijken?

Kung Fu Panda, Goede Tijden Slechte Tijden, Meneer Cactus Show.

Waar word je verdrietig van?

Als er een hondje dood gaat en als mensen ruzie hebben met elkaar.

Wat is je favoriete seizoen?

Als het winter is, want dan kunnen we een sneeuwpop maken. Wel jammer dat het dan koud is, maar met een dikke jas aan vind ik het niet erg.

Dag Elver

GEBOREN

HUUB |
Zoon van
Amber Peters en
Emiel Lucassen

JELTE |
Zoon van
Iris en Freek
Hartelman
Broertje van
Evi en Tess

LEV |
Zoon van
Niels en Shanty
Kampschreur
Broertje van
Elisa en Jiena

SVEN |
Zoon van Iris en Bas
van der Mast
Broertje van Lars

VERHUISD

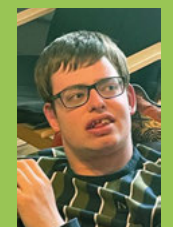
ANNEMARIE |
De Vijver

BIANCA |
Elzenpas 1

FLEUR |
Esdoornlaan 14

SANDER |
Kubus

IN MEMORIAM

Gunter Schepers

24-07-1973 | 22-03-2021

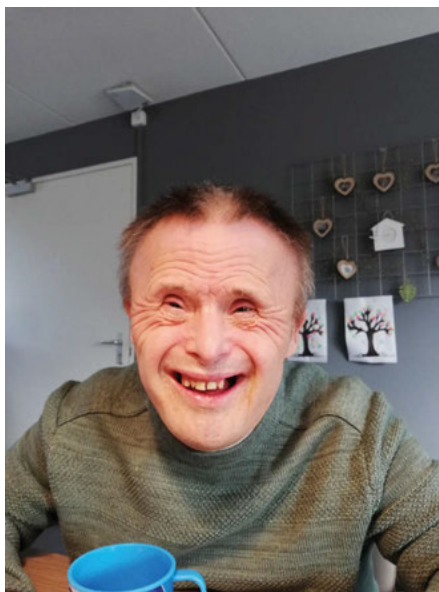
Gunter woonde jarenlang met veel plezier op Elzenpas 3. Altijd vrolijk en vol humor genoot hij van zijn leven. Hij was dol op spekjes en als hij de kans kreeg, dook hij de kast in en had dan de grootste lol. Sinterklaas was een groot feest voor hem, zodra de pepernoten er kwamen, begon Gunter al te zwaaien. Op zondag in het goeie pak met de taxi naar papa en familie toe voor een gezellige dag samen!

*Lieve Gunter,
Je was een bijzondere persoonlijkheid,
wat hebben wij van jouw streken
genoten en wat zullen we je ontzettend
missen!
Het ga je goed lieve jongen!*

Bewoners en team Elzenpas 3 en
dagbestedingsgroep Het Gele rondje.

Robin Brugman

05-07-1955 | 23-04-2021

Na een kort ziekbed is Robin overleden.

Stralende lach,
ondeugende oogjes.
Smullen van wat lekkers,
een liedje van Jan Smit.
Af en toe een wijzend vingertje,
maar vaker een kusje op onze wang.

*Lieve Robin,
we zullen je gezelligheid missen.*

Bewoners en medewerkers Wendakker 5

Kennismaken met

Ilse Regelink

Hoi, ik ben Ilse en ik ben 31 jaar. Ik droeg heel lang een mouwtuigje. Dat is een jasje waarbij mijn handen werden afgeschermd. Dit droeg ik omdat ik het fijn vind om mijn handen weg te stoppen en uit bescherming voor mezelf. Gelukkig heb ik dat nu niet meer nodig! Omdat ik zelf niet kan praten vertellen mijn ouders Ina en Dick, en begeleider Anke mijn verhaal. Lees je mee?

Trots

Anke: 'Ik heb een zwak voor Ilse. Zoals ze je kan aankijken met die ondeugende blik of met die glinstering in haar ogen. Hoe ze precies duidelijk maakt wat ze wil maar ook vooral als ze iets niet wil. Het is een dame met een eigen willetje. Ilse is iemand waar je de tijd voor moet nemen om te leren kennen. Als je haar eenmaal kent is het lastig om niet dol op haar te worden. Ilse heeft een speciaal plekje in mijn hart. Ze heeft de afgelopen jaren zoveel bereikt. We vertellen nu over de afbouw van het mouwtuigje. Ik ben ontzettend trots op Ilse!

Altijd haar handen wegstoppen

Ouders Ilse: "Vanaf kleins af aan wilde Ilse altijd al haar handen wegstoppen. We denken dat dit is uit zelfbescherming. Anders verwondt ze zichzelf of anderen. We hebben in al die jaren van alles gedaan en geprobeerd. Bijvoorbeeld een halterschort waar ze haar handen in kon wikkelen. We hebben ook een soort mof gemaakt van een handdoek waar ze haar handen in weg kon stoppen. We hebben zelfs beenwarmers om haar handen geprobeerd. Steeds met hetzelfde resultaat; even gaat het goed en dan is ze er weer op uitgekeken. Dan is de rek eruit en geeft het haar niet meer genoeg veiligheid en druk. Toen ze een keer in het ziekenhuis

terecht kwam voor haar darmen is een slingermouw geprobeerd. Dat heeft Ilse als prettig ervaren. Na haar ziekenhuisopname hebben wij zo'n slingermouw nagemaakt. Toen Ilse in 2012 op Elver kwam wonen is er contact gezocht met een bedrijf dat het mouwtuigje heeft gemaakt."

Op zoek naar nieuw perspectief

Ilse kwam in 2012 op Klompendreef 6 wonen, daarvoor heeft ze altijd thuis gewoond. In het begin had Ilse vrijwel de hele dag een mouwtuigje aan. Dat is een jasje waarbij haar handen afgeschermd zijn en kruislings met bandjes vast zitten aan het jasje. In het begin lag zij 's nachts ook in een Zweedse band. Dit is een band die geheel om de heupen zit en met een slotje wordt vastgemaakt. De band wordt met behulp van twee andere banden vastgemaakt aan het bed. In de jaren daarop is het Centrum voor Consultatie en Expertise (CCE) nauw betrokken geweest bij Ilse. Met de expertise van het CCE als het gaat om probleemgedrag zijn we op zoek gegaan naar een nieuw perspectief voor Ilse.

Anke: "De eerste jaren hebben we vooral veel tijd geïnvesteerd in het opbouwen van een veilige gehechtheidsrelatie door het bieden van onvoorwaardelijke ondersteuning. In deze periode is de Zweedse band afgebouwd. Afgelopen periode zijn we bezig geweest om Ilse meer te activeren door haar een zinvolle daginvulling te bieden. Een coach van het CCE kwam ons daarbij helpen. Samen hebben we een uitdagend dagprogramma opgesteld. Dit eiste

veel van Ilse, maar met resultaat! Al snel kon ze steeds meer aan en werd ze zelfstandiger. Geweldig om die ontwikkeling van dichtbij te mogen meemaken."

Veilig maar ook een beperking

Anke: "Samen met het CCE hebben we gezocht naar de oorzaak van haar gedrag maar dit weten we nog steeds niet precies. Ilse heeft blijkbaar veel behoefte aan de druk van het mouwtuigje en zoekt soms bepaalde veiligheid door haar handen weg te stoppen. We vragen ieder jaar meerzorg aan voor Ilse. Hierdoor krijgen we meer begeleidingsuren en kunnen we haar veel nabijheid bieden. Lukt het haar niet, dan doen we het samen. In haar dagprogramma werd er kritisch naar het gebruik van het mouwtuigje gekeken. Het mouwtuigje bood Ilse gedurende de dag rust en veiligheid maar was tegelijkertijd ook een beperking

voor haar. Veel werd voor Ilse gedaan en overgenomen omdat ze haar handen niet kon inzetten. Ze had zelf nauwelijks regie over haar leven. We besloten daarom het mouwtuigje voor een gedeelte af te bouwen."

Afbouw mouwtuigje

Het mouwtuigje had vier bandjes aan de voorkant en twee bandjes aan de zijkant om de handen kruislings vast te maken. De eerste stap was het niet meer dichtdoen van de middelste vier bandjes. Anke: "Dit was in het begin best spannend. Voor Ilse en zeker ook voor ons. Ilse vond het eerst erg onwennig maar het ging al gauw beter. Omdat het voor haar onduidelijk was dat de bandjes niet dicht zaten terwijl deze wel aan het jasje zaten, besloten we het mouwtuigje aan te passen door de middelste

bandjes te verwijderen. Bij de volgende stap had Ilse het mouwtuigje alleen nog op vaste momenten aan. In het begin was dit best pittig. Ilse wilde het mouwtuigje graag aan. Wanneer ze het niet aan had kon ze flink gefrustreerd raken. Echter groeide het vertrouwen in elkaar en leerden we Ilse steeds beter kennen. Op een gegeven moment had Ilse haar mouwtuigje nog maar op een aantal vaste momenten van de dag aan, na het eten en tijdens het rusten. Daartussen ontwikkelde Ilse zich en ging haar handen steeds meer gebruiken. Bijvoorbeeld om zelfstandig te eten, zelf aangeven wat ze wil, je bij de hand pakken, een klusje doen en ga zo maar door."

Snuggie

Het afgelopen jaar leek Ilse niet meer de rust te krijgen van het mouwtuigje zoals eerder. Ze trok hem tijdens haar rustmoment vaak uit. Ze liep dan naar een begeleider toe en wilde het mouwtuigje weer aan. Maar net zo snel trok zij het zelf weer uit. In goed overleg is toen besloten om het mouwtuigje verder af te bouwen met het doel om het mouwtuigje uiteindelijk helemaal weg te laten. Anke: "Omdat Ilse kan genieten van haar rustmoment met een dekentje over haar heen en haar handen dan graag wegstopt, ontstond het idee om een snuggie aan te bieden. Dit is een fleecedekentje met mouwen erin. Af en toe werd haar mouwtuigje vervangen door de snuggie. Ilse accepteerde de

snuggie verrassend snel. Inmiddels hebben we het mouwtuigje helemaal afgebouwd en krijgt ze alleen nog een snuggie aangeboden tijdens haar rustmomenten. En weet je, moeder Ina maakt nu snuggies. Ina: "Zo kan ik iedere snuggie goed op maat maken en passen zodat deze voor Ilse helemaal prettig voelt. Ik maak voornamelijk gebruik van fleecestof. Ilse heeft zo haar voorkeur. Aan het dekentje maak ik mouwen en naai deze dicht."

Anke: "Het is gelukt om Ilse meer te activeren en te betrekken bij haar eigen leven. We zijn dan ook ontzettend trots op hoe ze het doet!"

Berichten en nieuwtjes

Feestelijke opening Dagbesteding

Half april was het eindelijk zover. Wat een feest! Het afgelopen jaar is er vooral vanuit de woongroepen Dagbesteding aangeboden vanwege corona. Vanaf 19 april mocht de Dagbesteding weer volledig open. Er is door iedereen ontzettend hard gewerkt om het te kunnen realiseren.

Ook de medewerkers van Tesoro zijn erg druk geweest. Zij hebben ervoor gezorgd dat iedereen die dag kon genieten van een heerlijke appeltaart. Zowel de deelnemers als de begeleiders zijn blij dat Dagbesteding weer open is.

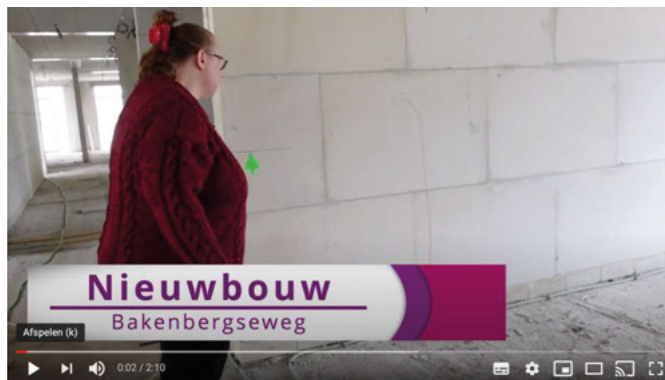

Hoogste punt Arnhem-Noord

De eerste fase van de nieuwbouw aan de Bakenbergseweg en Kemperbergerweg in Arnhem vordert gestaag. Eind april is het hoogste punt bereikt. Uiteraard konden we dat niet ongemerkt voorbij laten gaan.

Vanwege corona waren de mogelijkheden om het te vieren wat beperkt. Toch hebben we voor de bewoners een leuke verrassing kunnen regelen. Voor na het eten is op de woongroepen een lekker toetje bezorgd. En de bewoners die deelnemen aan de klankbordgroep nieuwbouw Arnhem hebben twee mooie filmpjes gemaakt. Omdat we de voortgang aan de buitenkant regelmatig via een versnelde video laten zien, hebben Annelies en Michel binnen gefilmd. Ben je benieuwd hoe het er nu uit ziet? Je vindt de filmpjes op ons YouTubekanaal

Bakenbergseweg: <https://youtu.be/kZianr0j6xg> en

Kemperbergerweg: <https://youtu.be/CuXCz235q5s>

Op bezoek bij Dewi, Nils en Mayke

Deze keer zijn we op bezoek bij Dewi, Nils en Mayke in Gaanderen. Zij vertellen enthousiast over hun mooie woning. Vroeger was het een kerk. De kerk (woning) is gekocht door de ouders van de bewoners. Elver levert het team dat zorg en begeleiding biedt. Benieuwd? Lees en kijk maar mee.

Hoe ziet jouw huis eruit?

Mayke: "Ons huis was vroeger een kerk. Papa en mama hebben hier zeven kamers ingebouwd en een woonkamer en keuken. Boven is ook nog een kamer, daar heeft papa zijn kantoor."

Hoe vind je het bij De Vlinder?

Dewi: "Erg leuk. Ik hou ervan want ik heb een eigen kamer. Hier kan ik TV kijken en dvd's van sprookjes bekijken. Ik speel graag op mijn keyboard en gitaar. Ik dans online. Ik hou heel erg van knutselen."

Hoe ziet jouw kamer eruit?

Nils: "Ik heb veel platen en boeken van dieren en behang met een olifant en een giraf. Ik heb veel grote puzzels en een mooie tv."

Wie zou je weleens op de koffie willen?

Dewi: "Ik wil graag dat Steven komt van mijn filmclubje. Maar dat kan pas na corona."

Maak jij je eigen kamer schoon?

Mayke: "Ja, ik haal alle schapjes leeg en poets het dan. Prullenbakken maak ik leeg en ik stofzuig. Ik heb dan altijd de muziek aan."

Help jij mee met koken?

Nils: "Ik help het liefst met het maken van sla. Maar ik wil geen ui snijden want dan ga ik huilen. Ik hou van patat en van een bal gehakt."

Welk huisdier zou je graag willen hebben?

Mayke: "Het liefst een hond. Daar kan ik mee knuffelen, spelen, wandelen. Ik heb thuis twee honden Robin en Faya."

Heb je een leuk speeltje of hulpmiddel in huis?

Dewi: "Ik heb een pop die Dewi heet. Ik vind haken leuk, kransen maken en in mijn dagboek schrijven."

Waar zou je willen wonen?

Nils: "Ik wil wel een huis in een warm land waar ik in mijn blote buik kan liggen."

Zing je onder de douche?

Mayke: "Ik zing zelf niet maar mijn muziekboxje staat wel altijd aan."

Zou je nog iets nieuws of anders willen op je kamer?

Dewi: "Ja, een tweepersoonsbed."

Heb je een leuk speeltje of hulpmiddel in huis?

Nils: "Ik ben heel goed in alles opzoeken op mijn telefoon en iPad."

De Vlinder is een ouderinitiatief. Op de vraag of ze nog thuis wonen zeggen ze alle drie dat ze niet bij hun ouders wonen maar ook niet bij Elver. "Wij wonen bij De Vlinder aan de Hoofdstraat in Gaanderen!"

Caramel twixtaart

Taart van Melinda en Maaïke voor 14-16 personen

In iedere Elver Magazine gaan we eten bij... Dit keer zijn we in Arnhem bij Melinda en Maaïke. Zij hebben een heerlijke twixtaart gemaakt. Wil je dit ook proberen te maken? Lees maar snel mee voor het recept.

Bereiding bodem

Stap 1

Mix de boter, suiker en zout romig

Stap 2

Voeg het zelfrijzend bakmeel in gedeeltes toe en mix tot al het meel goed is opgenomen en bekleed dan een ingevette vorm met het deeg.

Stap 3

Prik gaatjes in de bodem en bak deze in 20 minuten gaar op 180 graden.

Bereiding vulling

Stap 1

Smelt de boter in een pannetje, voeg de melk en suiker toe. Blijf roeren op een laag vuur tot alle suiker is opgelost.

Stap 2

Zet het vuur hoger en blijf roeren en breng het mengsel aan de kook. Laat dit ongeveer 10 minuten koken terwijl je blijft roeren. De vulling is klaar als deze genoeg is ingedikt.

Stap 3

Giet de vulling op de afgekoelde koekbodem en verspreid dit met een spatel gelijkmatig in de vorm. Zet de taart even in de koelkast zodat de karamel kan afkoelen.

Wat heb je nodig

Bodem

- 1** 26 cm vorm
- 120** gram boter
- 55** gram suiker
- 1** snufje zout
- 180** gram zelfrijzend bakmeel

Vulling

- 60** gram boter
- 1** blikje gecondenseerde melk (Friese Vlag)
- 4** eetlepels donkerbruine basterdsuiker

Topping

- 200** gram melkchocolade
- 40** gram witte chocolade

Bereiding Topping

Smelt de melkchocolade au bain marie. Zodra alle chocola gesmolten is, haal je de kom van het pannetje water. Zet deze even opzij want de chocolade gaat niet gelijk stollen. Doe de witte chocola ondertussen in een wegwerp spuitzak, smelt de chocolade in de magnetron. Verdeel vervolgens de melkchocolade gelijkmatig over de koek in de bakvorm. Spuit dan de witte chocolade in lijnen eroverheen. Maak met een prikker lijnen van boven naar beneden.

Met René naar Centrum Tandzorg, locatie CBT Elver

Mondzorg goed geregeld

Ga jij wel eens naar de tandarts? Ik wel. Trouwens, ik ben René en ik woon bij Elver. Samen met preventieassistent Evelien en tandarts Karoliina vertel ik over mijn bezoek aan de tandarts. Lees je mee?

René: "Vroeger ging ik naar een normale tandarts. Dat vond ik niet zo fijn. Hier hebben ze veel meer tijd voor me. Ik vind het spannend als de stoel naar achteren gaat. Ik krijg dan een gek gevoel in mijn buik. Als het niet gaat, mag ik mijn vinger omhoog steken. Dan nemen we even pauze. Zo lief is dat hè van de tandarts!"

Veel tijd voor een behandeling

Evelien: "Wat fijn om te horen dat René het bezoek aan ons zo ervaart. Bij het CBT heeft een tandarts inderdaad veel meer tijd voor een behandeling dan een reguliere tandarts. Stap voor stap laten we iemand wennen aan alles wat ze spannend vinden. We proberen de behandeling zo voorspelbaar mogelijk te maken. Als we heel duidelijk zijn, helpt dat enorm in wat we kunnen doen tijdens een behandeling. René is hier een mooi voorbeeld van. Voor hem is het fijn dat we verschillende tandartsen hebben met een eigen vakgebied. Zo zijn we bij Centrum Tandzorg gespecialiseerd in kindertandheelkunde, extreem angstige mensen, ouderenzorg en gehandicaptenzorg. Ook mensen die in een rolstoel zitten kunnen bij ons terecht. Een reguliere tandarts kan hen meestal niet goed behandelen."

Preventie op de groepen

Evelien: "Wat nieuw is, is dat we nu op de groepen komen. Tijdens een eerste bezoek zijn we nog heel erg bezig met controleren wat er in ons dossier staat. Het kan maar zo zijn dat in ons dossier staat dat iemand met een elektrische tandenborstel poetst maar dat dit allang niet meer zo blijkt te zijn. We stellen

CBT Elver overgenomen

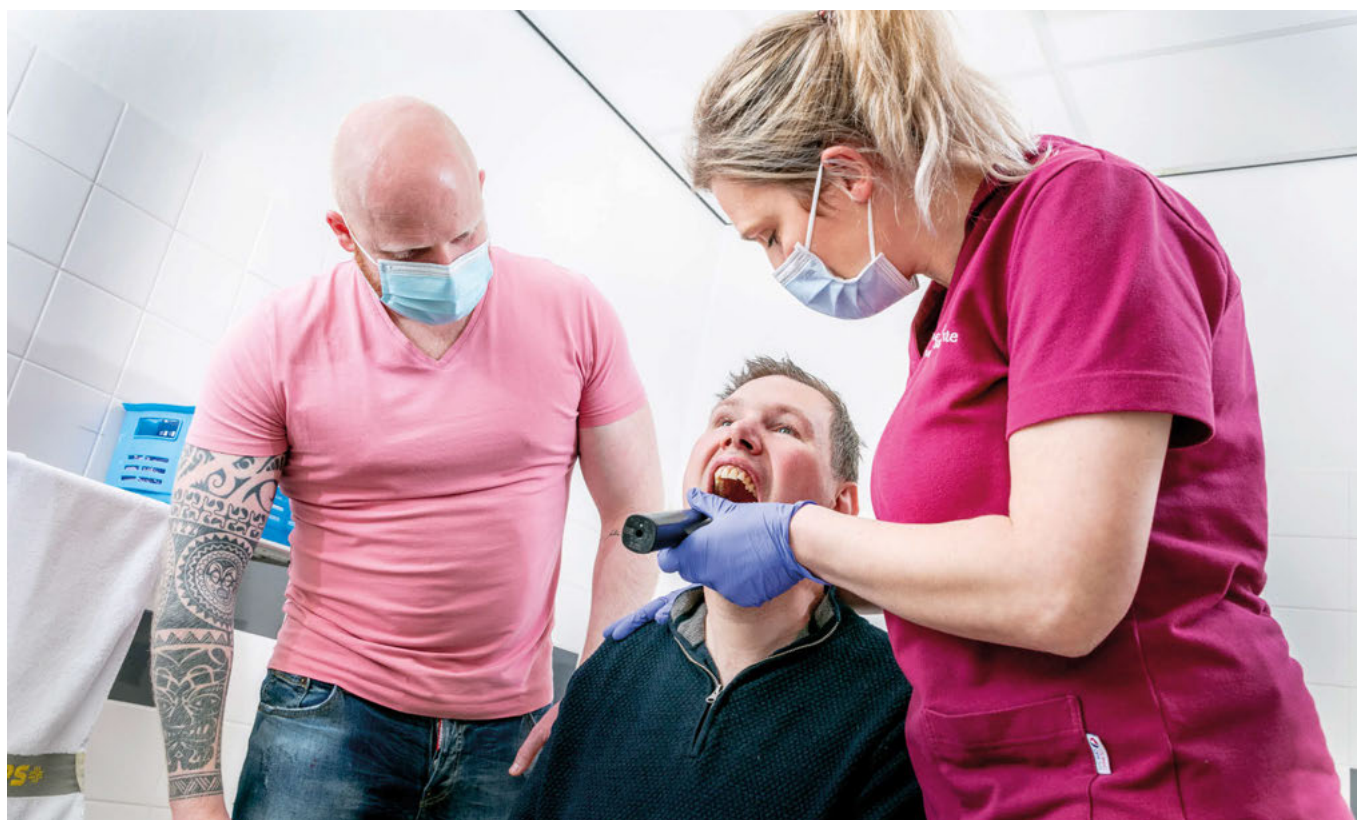
Begin vorig jaar heeft Centrum Tandzorg het CBT van Elver overgenomen. CBT staat voor Centrum voor Bijzondere Tandheelkunde en dat blijft zo. De nieuwe naam is Centrum Tandzorg, locatie CBT Elver. Hier wordt de kennis gebundeld voor bijzondere tandheelkunde voor kinderen en volwassenen met extreme angsten, mondzorg voor ouderen en gehandicaptenzorg.

CBT is een tweedelijns voorziening waar mensen naartoe kunnen gaan op het moment dat een bezoek aan een normale tandarts niet meer lukt. Bewoners van Elver vallen bijna allemaal onder die categorie. Voor hen geldt de Wet langdurige zorg, die ook eisen stelt als het gaat om mondzorg. Mondzorg maakt daarom deel uit van het zorgdossier van iedere bewoner. De preventieassistent houdt de bevindingen na het bezoek aan de tandarts of op de groep bij in een mondzorgplan.

tijdens dat bezoek allerlei vragen aan begeleiders en bewoners om zo veel mogelijk informatie te verzamelen. Zo vormen we een actueel en volledig beeld van iedere bewoner. Wanneer we voor de tweede keer op een groep komen, gaan we meekijken met de mondzorg."

René is blij met het bezoek aan huis. René: "Ik mag ook vragen stellen, dat vind ik fijn. Ik had een vraag over de aanslag op mijn tong. Evelien vertelde dat koffie waarschijnlijk de boosdoener is. Maar kom me niet aan mijn koffie hoor!" Evelien: "We kijken samen naar hoe het gaat en helpen waar nodig. We geven tips en trucs. Moeten de bewoners er wel zijn natuurlijk en het is belangrijke dat meerdere begeleiders betrokken zijn. Omdat we nu beginnen

met preventie op de groepen merken wij dat er verschillen zijn. Daardoor komen de begeleiders met elkaar en met ons in gesprek. Hoe pak jij het aan, heb je tips. "Samen komen we erachter hoe belangrijk

mondzorg is voor het welbevinden en het voorkomen van onderliggende klachten. Onvoldoende aandacht voor de mond zie je op termijn terug in het gedrag en zelfs in klachten zoals hart- en vaatziekten. Bij Elver willen wij de mondzorg dan ook goed geregeld hebben."

René: "Heel vroeger heb ik gaatjes gehad. Nu al heel lang niet meer. Ik moet een tongschraper en tandenstoker gebruiken van de tandarts. Heel sneaky van mij; als ik naar de tandarts moet, ga ik van te voren heel goed tandenpoetsen en stokeren. Dan denken ze dat ik dat heel goed doe. Maar normaal doe ik het heel snel, niet altijd 2 minuten. Maar ik raak wel alles! Mag je wel opschrijven hoor, is belangrijk dat ze dat weten."

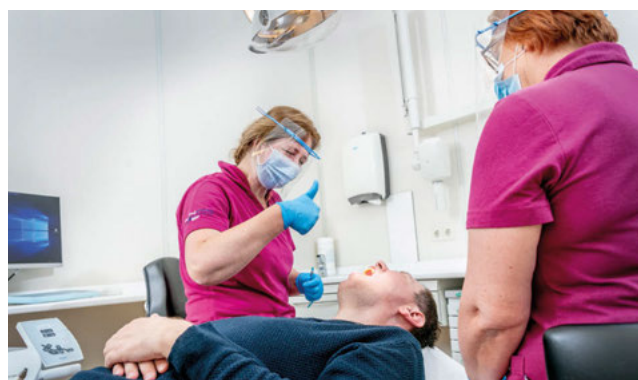
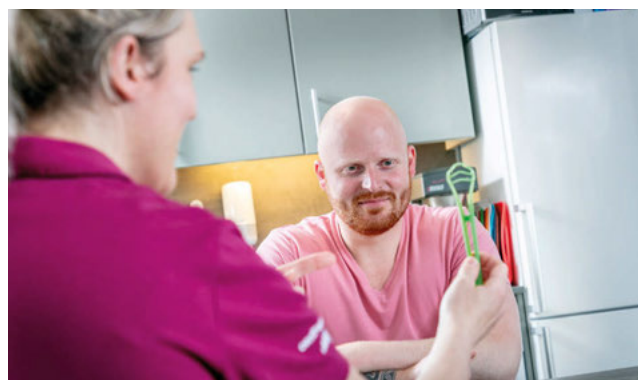
Tijd voor gewenning en overleg

Karoliina werkt als tandarts bij Centrum Tandzorg. Karoliina: "Wat ik zo leuk vind aan het werken bij een CBT is dat we de tijd hebben om ons meer bezig te houden met de cliënt. Er is veel tijd voor gewenning en gezamenlijk overleg. We werken met verschillende mensen om de cliënt heen. Wanneer een cliënt zelf niet kan communiceren, vraag ik aan een begeleider of verwant wat we kunnen verwachten tijdens een behandeling. Zijn er bepaalde interesses waar ik over kan praten of zijn er onderwerpen die ik beter kan mijden. Het is leuk om samen met de begeleiders en verwanten een bezoek aan de tandarts in goede banen te leiden. We maken ook gebruik van de andere expertise binnen Elver. Door overleg met de verschillende behandelaren van een bewoner kunnen wij een zo goed mogelijke behandeling geven. Fijn dat deze samenwerking er is. Het zou mooi zijn als we straks allemaal onder één dak zitten."

Corona geen reden om weg te blijven

Karoliina: "Vanwege corona merken we dat er soms angst heerst bij familie en begeleiders van bewoners om naar de tandarts te gaan. Maar die angst is niet terecht. Alles wordt goed schoon gehouden en er zijn extra voorzorgsmaatregelen. Omdat er in korte tijd zoveel in een mond, veranderen is het belangrijk om de periodieke controle of een behandeling niet uit te stellen. Je kunt hier echt veilig komen."

René: "Ze zijn hier heel aardig en vriendelijk. Ze zeggen ook altijd dat ik het heel goed doe. Ze zijn tevreden over mij. Als je het goed hebt gedaan en de afspraak is klaar, krijg je ook nog wat leuks mee!" Trots laat René het armbandje zien dat hij gekregen heeft na de afspraak. "Tot de volgende keer!"

Berichten en nieuwtjes

Kwaliteitsrapport 2020

Het Kwaliteitsrapport schrijven we voor onze cliënten, hun verwanten en voor onszelf. Het helpt namelijk te reflecteren op de vragen 'Doen we de goede dingen en doen we de dingen goed'. Ook wordt met het Kwaliteitsrapport een verbinding gemaakt naar het Elver Ontwikkelplan. Daarin benoemen we de speerpunten die bijdragen aan het succesvol realiseren van onze missie en visie. Begin 2021 is er een update van het Ontwikkelplan verschenen (<https://www.elver.nl/assets/uploads/Over%20Elver/ontwikkelplan2021-goed.pdf>). Daarnaast is eind mei ons jaarlijkse Kwaliteitsrapport gepubliceerd (<https://www.bibliotheek-digitaal.nl/kwaliteitsrapport2020>). Ondanks een bewogen jaar is de conclusie dat we met trots terug kunnen kijken op hoe we het met elkaar hebben gedaan.

De opnames van het symposium kunnen jullie hier terugkijken. Het is een opname in twee delen:

- het eerste deel met presentaties: <https://youtu.be/JFNpNj4smxA>
- en het tweede deel met een panelgesprek over de bevindingen van gesprekken met deelnemers aan het symposium in de breakoutrooms: https://youtu.be/aCgae_MVbCM

Symposium 'Hoe vrijwillig is de zorg?'

Veel organisaties zijn druk bezig met onvrijwillige zorg vanwege de implementatie van de Wet zorg en dwang. Daarbij is het voor zwaardere vormen van vrijheidsbeperking duidelijk dat dit alleen mag als er echt geen alternatieven meer zijn. Er bestaan ook lichtere vormen van onvrijwillige zorg. Zoals het inperken van gebruik van de telefoon of iPad, regels over eten en drinken of de bedtijden. Over deze lichte vormen van vrijheidsbeperking heeft Elver samen met de Academische Werkplaats voor Leven met een verstandelijke beperking (AWVB) het online symposium "Hoe vrijwillig is de zorg?" georganiseerd op donderdag 25 maart jl. Aanleiding was de promotie van voormalig geestelijk verzorger van Elver, Anne Pier van der Meulen op dit onderwerp. Met ongeveer 150 deelnemers hebben we die middag deze lichtere maar veel voorkomende vormen van vrijheidsbeperking bekeken. Vanuit verschillende invalshoeken hebben ons de vraag gesteld wanneer er sprake is van vrijheidsbeperking en wanneer van goed zorg. Dit leverde interessante en levendige presentaties en discussies op.

Bijna naar een nieuw thuis

Half mei was er ook aan de Holterweg in Doetinchem een feestelijk moment. Daar vond de officiële oplevering van de nieuwbouw plaats, uiteraard op gepaste wijze. Voordat de bewoners in de maand juni verhuizen naar hun nieuwe thuis, worden er eerst nog wat puntjes op de i gezet.

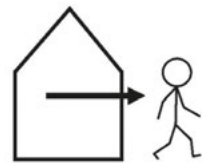

Minder te ondernemen maar wat er georganiseerd wordt is echt gaaf

Bewonersvakantie geslaagd

Klompendreef 6 is naar Biopark in Arnhem geweest en het Aanleunteam uit Arnhem op vakantie in Brabant.

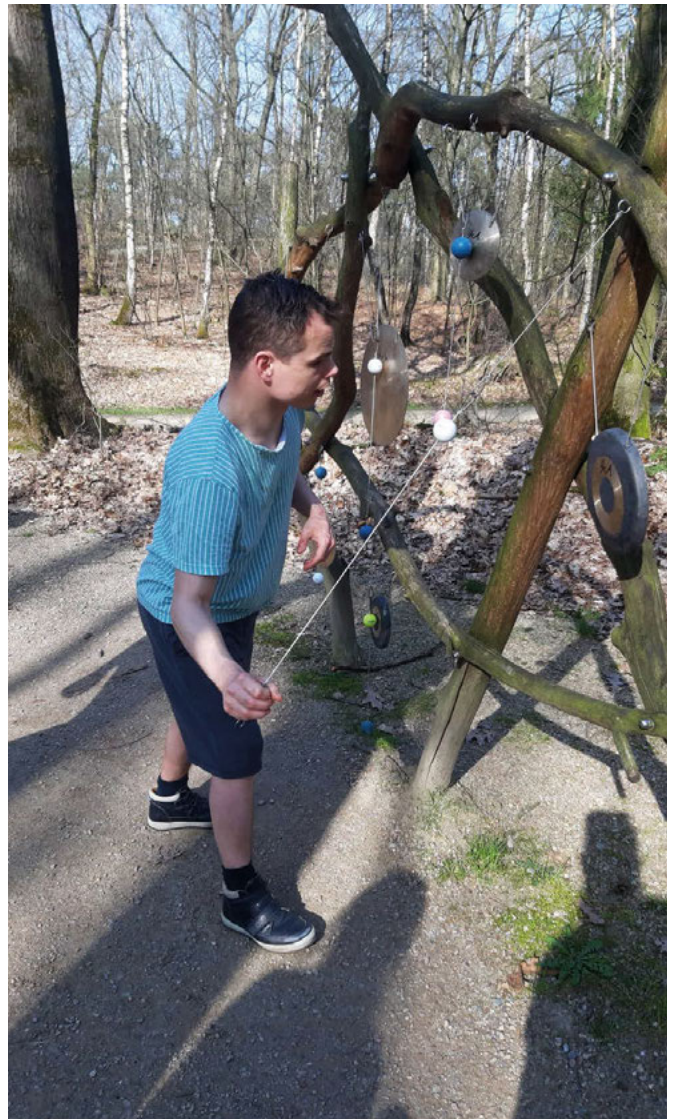

Klommen

andreef 6

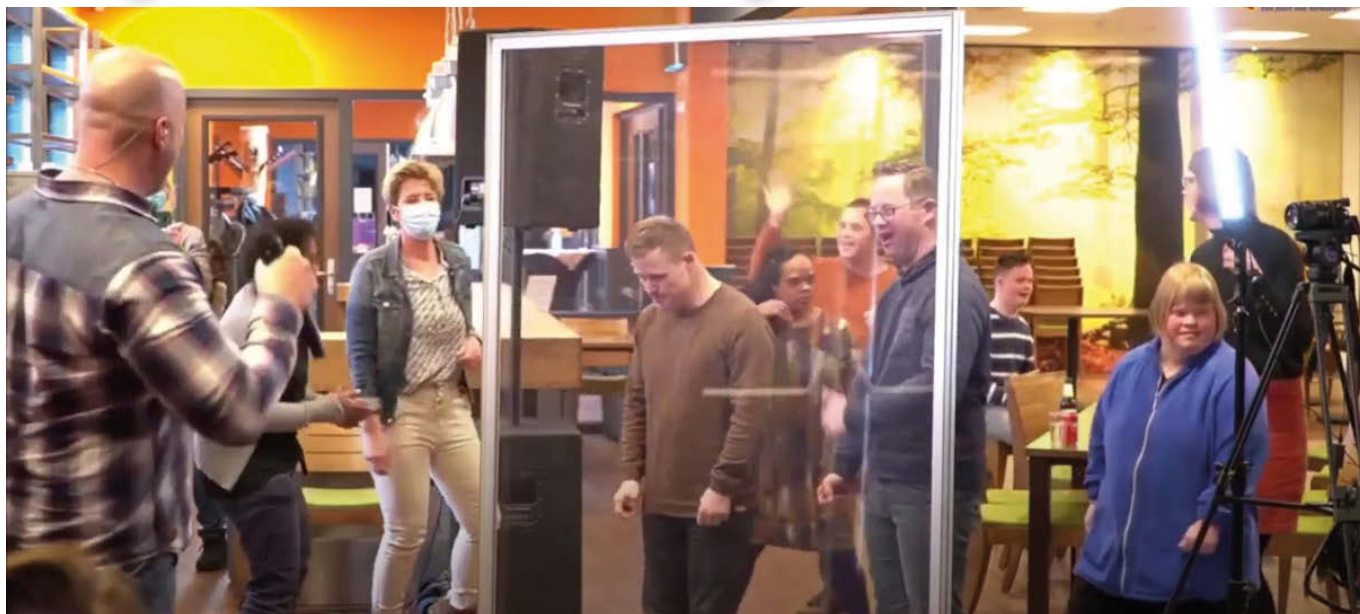
Wat was er allemaal bij Elver te doen?

Thuis en toch uit tijdens corona

Het team vrijetijd heeft weer leuke activiteiten georganiseerd. Hieronder een paar foto's om na te genieten.

Optreden van Ghijs de Bruijn tijdens de livestream

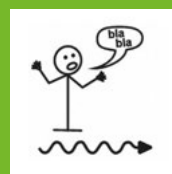
'VTgaatlive' in Banningshof

Online Bingo
(zowel Picto
bingo als
Cijferbingo)

Optreden
goochelaar
Tricks and
Beats

Online
ontmoeten

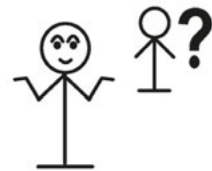

Feest DJ Henri van Vossen in Banningshof

Koningsspelen bij de Beuk in Laag-Soeren

Woonassistent Marianne Jacobsen

Stelt zich voor

Met ruim 1200 medewerkers, 400 vrijwilligers en heel veel verwanten ken je natuurlijk lang niet iedereen. In Wie is... stelt elke keer iemand anders zich voor.

Wie ben je?

Hallo, ik ben Marianne Jacobsen. Ik ben geboren op 18 mei in 1963 dus ik ben nu 57 jaar jong. Ik woon samen met mijn partner Fokko. En ik ben trotse oma van twee kleinkinderen Alisha en Dealey. In 2001 ben ik begonnen bij Schreuderhuizen, nu Elver. Sinds 2005 werk ik als woonassistent van Groep 4 in Arnhem. Dit is een groep met jong volwassenen.

Wat houdt woonassistent precies in?

Ik zeg altijd best veel. Ik zorg ervoor dat mijn bewoners 's ochtend uit zijn of haar bed komen en dat ze gaan douchen of zich wassen. Ik help ze met de keuze van de kleding voor die dag. En soms kijk ik met een schuin oog mee dat er schone kleding wordt aangetrokken. Ondertussen heb ik leuke gesprekken over de vorige dag en over wat ze vandaag gaan doen. Maar ook over hun problemen of dingen waar ze tegenaan lopen en niet begrijpen. Dan probeer ik hun wereld zo overzichtelijk mogelijk te maken. Omdat ik hier al vanaf 2005 werk ken ik de bewoners erg goed.

Veeleisend en leuk tegelijk

Ik ben meegegroeid met deze groep. Je moet flexibel zijn en meebewegen. En ook stevig in je schoenen staan. Onze bewoners kunnen fysiek en mentaal best pittig zijn. Dan moet je de grenzen duidelijk aangeven, wat voor sommige bewoners best moeilijk is. Een dag verloopt meestal anders dan je verwacht. Nu klinkt dat misschien alleen maar zwaar. Gelukkig zijn er genoeg momenten waarop we enorm genieten met onze groep. We hebben veel lol onderling met de collega's en bewoners. Mijn bewoners staan altijd voorop.

Wat zijn je hobby's?

Ik houd van klussen. Ook vind ik het leuk om te lezen en te wandelen. En doe ik geregeld een cardiotraining.

Wat zou je doen als je een tijdmachine had?

Dan zou ik zeker in de toekomst reizen. Ik ben een grote Star Wars fan en stel mij de toekomst op die manier voor.

Welk feestje zou je nooit vergeten?

Mijn eerste Lowlands festival. Samen met mijn partner, een aantal collega's en vrienden van Groep 4 zijn wij daar naartoe gegaan. Leuke muziek en veel gelachen met elkaar. Een feest waar ik met veel plezier aan terugdenk.

Welke droom heb je nog niet verwezenlijkt?

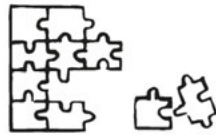
Ik zou nog wel graag een keer een mooie reis willen maken naar Japan samen met mijn partner.

Wat is je favoriete boek?

De watermolen van Marian Keyes. Ik heb enorm gelachen. Het is zo herkenbaar.

Wat vind je belangrijk in een vriendschap?

Eerlijkheid en echtheid.

Puzzel je mee?

Woordzoeker

Zoek de woorden.

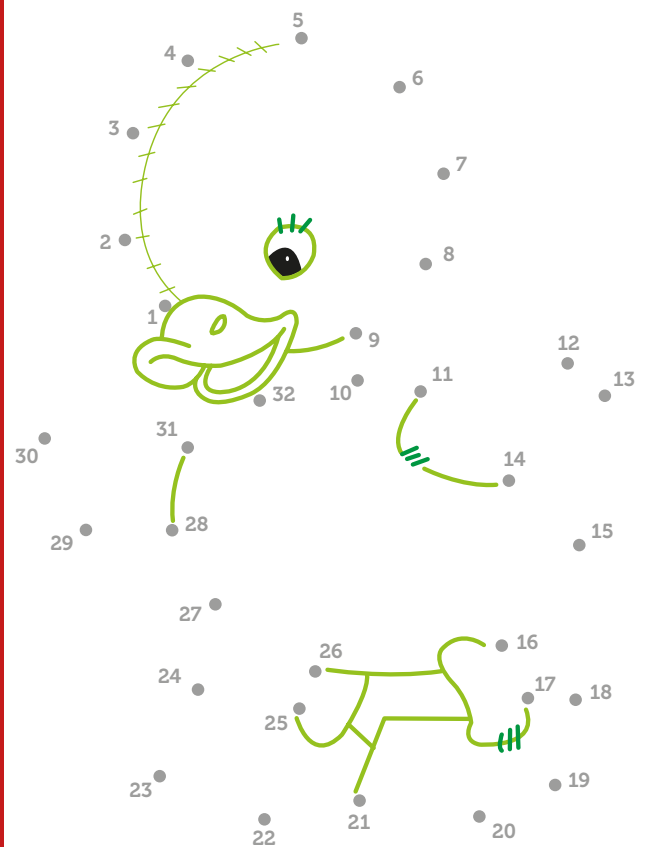
Zoek ↓ of →

l	e	n	t	e	t	ui	n
v	aa	p	g	n	n	a	t
eu	m	aa	r	t	h	p	b
l	ij	r	oe	u	aa	r	l
e	o	d	i	l	s	i	oe
n	e	s	t	p	o	l	m

- lente
- maart
- paard
- tulp
- nest
- bloem
- groei
- april

Kun je nog meer lente-woorden vinden?

Verbind de cijfers wat zie je dan?

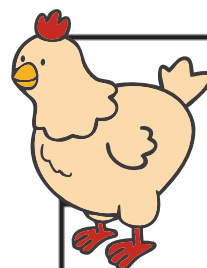
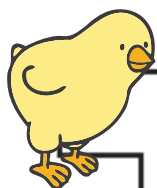

Als je klaar bent dan kun je dit leuke en lieve beestje ook nog inkleuren.

Zoek de 10 verschillen

Breng jij het kuiken naar de kip via dit doolhof?

JACQUELINE

LINEKE

ANKE

JINTE

KARIN

ELLEN

MIRJAM

elver